Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

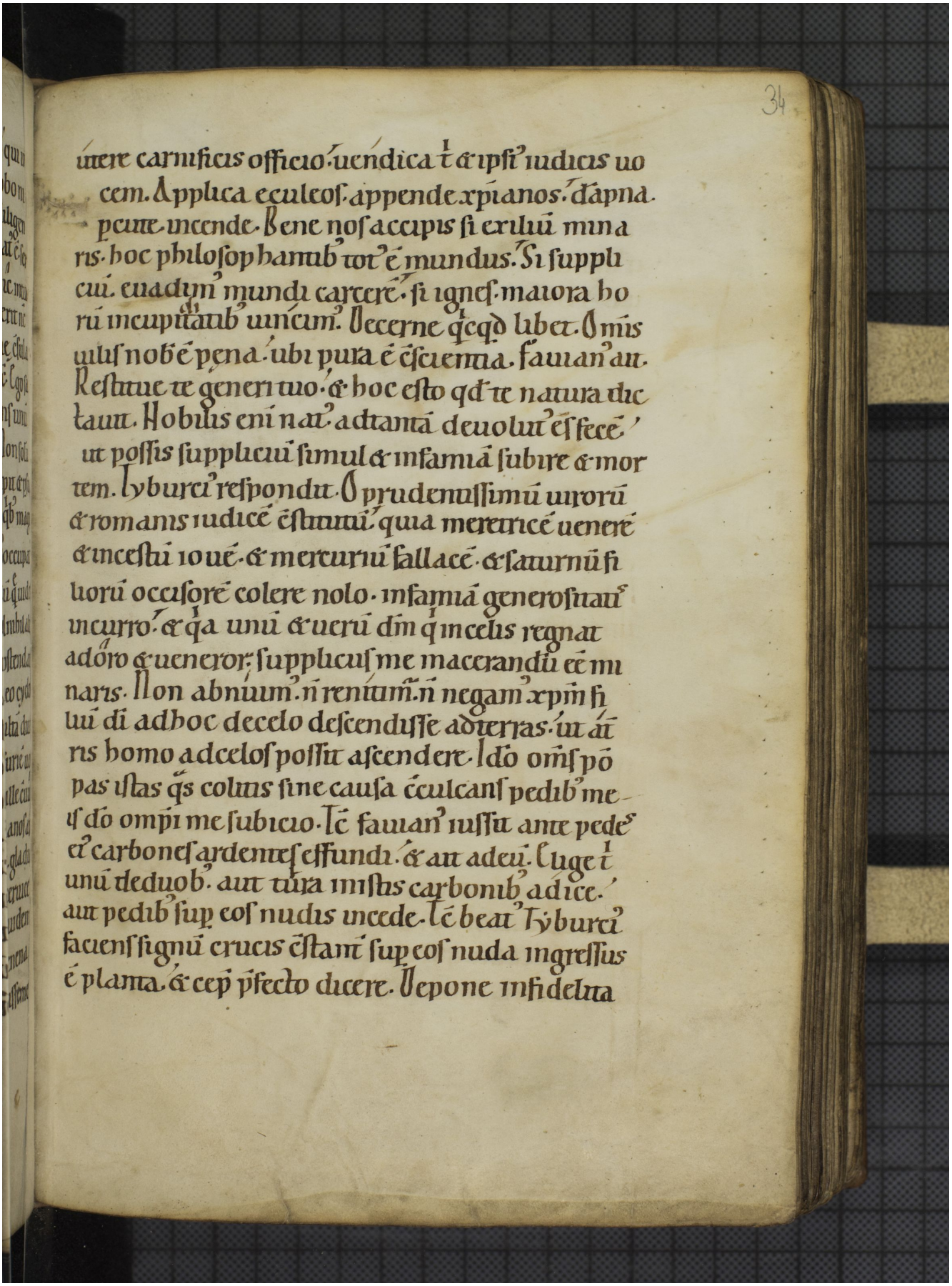

34

uere carnificis officio. uendicat & ipsi iudicis uo
cem. Applica eculeos. appende xpianos. dapna.
peute incende. Bene nos accipis si exilium mina
ris. hoc philosophantib tot e mundus. Si suppli
cii. euadum mundi carcere. si ignes maiora bo
rum incuptantib uincum. Decerne qcqd libet. Omis
uliis nob e pena. ubi pura e escientia. fauian aut.
Restitue te generi tuo. & hoc esto qd te natura dic
tauit. Hobilis enim natu adtanta deuolut esse ce
ut possis supplicii simul & infamia subire & mor
tem. Tyburci respondit. O prudentissimu uirorum
& romanis iudice estimatu. quia meretrice uenere
& incestu iouem. & mercurium fallace. & saturnu fi
liorum occisore colere nolo. infamia generositatis
incurro. & qa unu & uerum dm q in celis regnat
adoro & ueneror. supplicis me macerandu ee mi
naris. Non abnuum. n rentum. n negam xpm fi
lium di adhoc de celo descendisse ad terras. ut ter
ris homo ad celos possit ascendere. Ido omis po
pas istas qs colitis sine causa eculcans pedib me
is do omni me subicio. Te fauian iussit ante pedes
et carbones ardentes effundi. & ait ad eum. Iuge t
unum de duob. aut tura mistis carbonib adice.
aut pedib sup eos nudis incede. Te beat Tyburci
faciens signum crucis estant sup eos nuda ingressus
e planta. & cep pfecto dicere. Depone infidelita